

HOMILIJA NA VELIKI PETEK, 10. 4. 2020

Zanimivo ime, veliki petek. Kaj je tako velikega na njem? Ko rečemo, da je nekaj veliko, mislimo, da je pomembno za zgodovino ali pa zelo lepo in čudovito: Aleksander Véliki ali Veliki kanjon (Grand Canyon). V angleščini ima ta dan še bolj zanimivo ime: Good Friday, oziroma dober petek. Kaj je tako lepega ali velikega ali dobrega pri velikem petku, ko so Jezusa vendar mučili, ubili in pokopali?

Če gledamo s strani vzrokov, zakaj je Jezus trpel, težko razumemo. Gre za nasilje in kot Pilat bi radi rekli: nedolžen sem pri smrti tega človeka. A če pogledamo s strani učinkov, kaj se je zgodilo, ker je Jezus umrl za nas na križu, če pogledamo posledice njegove smrti, bomo videli koristi, ki nam jih je njegova smrt prinesla in našli bomo, kaj je tako vélikega in lepega na tem dnevu.

Se vam zdi, da ne morete vsega v življenju vsega narediti? Ni dovolj časa, denarja, energije. Svet je poln nedokončanih stvari, prav tako vaša delavnica, hiša, življenje. Umrli boste z nedokončanimi stvarmi v življenju.

Jezus je umrl s popolnoma dokončano življensko nalogo. Vedel, zakaj je na zemlji in kaj je njegova naloga. Že 12-leten je vedel, da mora dokončati Očetovo delo. V Janezovem evangeliju pravi: "Moja hrana je, da uresničim voljo tistega, ki me je poslal, in dokončam njegovo delo." Očitno je delo dokončal, zato milijarde praznujejo Veliko noč.

Na križu je Jezus zaklical: Izpolnjeno je. Dopolnjeno je. Delo je opravljeno, dokončano. To je bila njegova zadnja trditev, preden je umrl, dokončna resnica, nekaj nadvse pomembnega za nas. Opravil sem, dokončal delo, izpolnjeno je, sedaj lahko umrem. Če Jezus ne bi rekel, da je opravljeno, če tega ne bi storil, ne bi imeli upanja, ne življenskega smisla, moči za reševanje problemov, miru v srcu, prostora v nebesih, odpuščanja grehov, nič. To sta dve najpomembnejši besedi v zgodovini: Izpolnjeno je.

Ironija je, da se tega nihče v tistem trenutku ni zavedal. Rimski vojaki so mislili, da je konec z uporom, judovski voditelji, da je konec z konkurenco, Pilat, da je konec z političnim glavobolom, učenci, da je konec z upanjem, celo hudi duh ni dojel, kaj se dogaja in je ob teh besedah pomislil, da je konec z Bogom, da mu je končno uspelo ubiti Božjega Sina.

Kaj je Jezus zares končal? V grškem izvirniku je to beseda: "TETELESTAI". To je bila zelo pogosta beseda v antičnem svetu. Če si bil služabnik, si, ko si opravil vse naloge, ki ti jih je dal gospodar, rekel "tetelestai", končano, zaključil sem, zrihtal sem. Če si bil sodnik, je bil to pravni izraz: ko je zapornik odslužil kazen, je sodnik razsodil "tetelestai", odslužil si svoje, dolg družbi si poravnal, pojdi, svoboden si. Če si bil računovodja, je to pomenilo "plačano v celoti", tetelestai. Plačana hipoteka, plačani davki: tetelestai. Arheologi so našli pečate s tem napisom na raznih računovodskih dokumentih, ki so izkazovali, da si plačal dolg v celoti. Če si bil umetnik, ko si potegnil zadnjič s čopičem na sliki ali udaril z dletom po kipu, si rekel: tetelestai. Umetniško delo je končano. Če si bil duhovnik in si žrtvoval jagnje v templju, si na koncu rekel: tetelestai. Daritev je opravljena. Vse to, opravljeno delo, odslužena kazen, poravnanje vseh računov, dokončanje umetniškega dela in opravljena daritev so prisprodebe križa in kaj je Jezus naredil na križu. Kaj je torej dokončal?

V Stari zavezi je okoli 380 prerokb, ko Bog pravi, da bo poslal Odrešenika, ki nas bo rešil naših grehov. V teh prerokbah je opisano, kakšen bo pravi Odrešenik, da bodo ljudje vedeli, ko bo prišel in ne bodo hodili za prevaranti. Jezus je izpolnil vsako od teh 380 prerokb. TETELESTAI. Dobesedno na tisoče božjih obljub ljudem je v Svetem pismu in Jezus je izpolnil vse te obljube. Pavel pravi Korinčanom: "Vse Božje obljube imajo v njem svoj »da«." Lahko bi naredili seznam na stotine stvari, kaj je Jezus izrekel, da je izpolnil, ko je izrekel Tetelestai.

A da razumemo križ, je potrebno vedeti naslednje:

1. Bog je Bog reda in zakonov
2. Bog je Bog pravice in pravičnosti
3. Bog je Bog ljubezni in odpuščanja

Vesolje ni kaotično, ampak obstaja na podlagi določenih zakonov. To so zakoni fizike, matematike, biologije, kemije. Kdo je naredil te zakone? Bog, ko je ustvaril vesolje, ker je **Bog reda in zakonov**. Postavil je vse, fizikalne, duhovne, moralne zakone. Bog pričakuje, da jih bomo spoštovali, ker če jih ne, ustvarimo kaos. Ko prelomimo pravilo, pravzaprav pravilo zlomi nas. Če ne spimo dovolj, kar je eno od pravil človekovega bivanja, trpimo mi, prav tako, če se ne prehranjujemo pravilno. Mi trpimo, če kršimo božje zakone. Nekdo se spomni, da zanj pravilo gravitacije ne velja in se vrže iz nebotičnika. Ko pada že 20 nadstropij, ga nekdo skozi okno vpraša, kako je, pa reče, do sedaj je še vse v redu. In mnogi ljudje tako živijo. A nekoč bo treščil na tla in ne bo on uničil zakona gravitacije, ampak bo zakon gravitacije uničil njega.

Zakoni so nesmiselni, če ne obstaja kazen, sankcija, če jih kršimo. Država postavi zakonodajo in sankcije, kazni, kaj se bo zgodilo s kršilci. Če bi jih kršili, pa bi eni bili kaznovani in drugi ne, to ne bi bilo pravično.

Koliko izmed nas je že kdaj reklo: to pa ni pravično? Dvignimo roke. Vsi, da. Vsi smo to že kdaj rekli. Od kod nam ta občutek za pravico? Od Boga. **Ker On je Bog pravice in pravičnosti**. Krave ne rečejo, da ni pravično, ker jih celo življenje molzemo in potem zakoljemo za dobro nedeljsko župo. Od kod nam ljudem občutek za pravico? Od Boga, ker smo ustvarjeni po Božji podobi. Bog je pravičen Bog. Nima rad nepravičnosti, on želi fair play.

Je torej pravično, da se ljudje izmuznejo brez kazni za umor, posilstvo, krajo, prevaro? Ne. Bog je prvi, ki krivico prepozna in je ne tolerira. On zahteva pravico, da se krivica poravna in da se plača za zločin.

Problem je, ker je Bog ustvaril vse te čudovite zakone, ki bi nam pomagali srečno živeti, ljudje pa se nismo sposobni držati v popolnosti niti enega izmed njih. Vsi prelamljamo pravila vseskozi in Sveto pismo pravi, da je za to predvidena kazen in Bog ne bo dopustil, da se ji izmuznemo.

Tukaj pa se pokaže tretja resnica o Bogu, da je Bog **Bog ljubezni in odpuščanja**.

Človek bi moral zaradi kršitve Božjih zakonov, ker se pravici mora zadostiti, umreti. Moral bi biti pogubljen. A ker ga Bog tako ljubi in usmiljen, je poslal Sina, da opravi to nalogo in to je prva stvar, ki jo je Jezus izpolnil, dokončal na križu - TETELESTAI:

1. PLAČAL JE MOJO KAZEN IN ODSLUŽIL MOJ DOLG.

Pavel piše Rimljanom: "Kar je bilo namreč nemogoče postavi, ker je bila zaradi mesa brez moči, je uresničil Bog s tem, da je poslal svojega Sina v podobi grešnega mesa; da bi premagal greh ..." Torej, Bog je Bog zakonov in pravičnosti, zato je potrebna kazen, da plačamo. Ker pa je tudi Bog ljubezni, Bog reče: bom kazen plačal kar sam in pošlje svojega Sina, da On plača za naše grehe in odsluži našo kazen in poravna vse naše dolgove. Zato je ta petek véliki in dober in lep - ker je Bog namesto nas plačal in poravnal vso našo krivdo in sedaj nam ne bo treba umreti, ampak bomo lahko živeli večno.

Pavel pravi Kološanom, da nam je Jezus odpustil vse grehe in izbrisal zadolžnico, ki se je s svojimi določbami glasila proti nam. Odstranil jo je iz naše srede in jo pribil na križ. Ne samo, da je plačano, ampak izbrisano za večno. Ne obstaja več noben zapis našega dolga, naše krivde. Bog ne samo odpušča, ampak pozablja. In ne samo, da je Jezus plačal za vse, kar je bilo storjeno, ampak tudi za tisto, kar še bo slabega storjeno do konca sveta. Dokončno je urejeno, izpolnjeno. Za večno. Ni potrebe, da bi mi še poskušali odplačevati, kar je že plačano. Položnico izpred leta dni, ki je plačana, pozabimo.

Smo si to zaslužili? Ne. Temu se reče božja milost. Zastonj smo prejeli.

Druga stvar, ki jo je Jezus naredil na križu, je:

2. PREMAGAL JE STRAH PRED SMRTJO.

Ni se ti treba več bati smrti. Zakaj?

Dejstvo je, da je smrt 100% resnica za vse ljudi. Je dokončna. Ni človeka, ki ne bi umrl. Rečemo, da ima nekdo neozdravljivo bolezen, kar pomeni, smrtno. Mi vsi imamo neozdravljivo bolezen. Vsi bomo umrli, slej ko prej. Nihče ne bo večno živel na tem planetu in samo neumnež bo potoval skozi življenje, ne da bi se pripravil na nekaj, kar že od otroških let ve, da se bo zgodilo. Vemo, da bomo umrli. Bomo večno živeli, samo ne tu. Tukaj bomo umrli.

Če vemo, kaj se bo zgodilo, zakaj se tega tako boljimo? Ker ne vemo, kaj bo potem, ko bomo umrli in tega ne moremo vedeti, razen če ne preberemo evangelija. Če vemo, da je Jezus vstal, da je posmrtno življenje in da je dolg odplačan in kazni odslužena, potem se nimamo ničesar več bati. Če zaupam Kristusu, se nimam ničesar bati.

Pavel pravi Rimljanom: "Kajti če je smrt zaradi enega prestopka zakraljevala po enem, bodo tisti, ki prejemajo obilje milosti in daru pravičnosti, toliko bolj kraljevali v življenju po enem, Jezusu Kristusu." In pismo Hebrejcem spet: "Ker pa so otroci deležni krvi in mesa, je prav tako tudi on privzel oboje, da bi s smrtjo onemogočil tistega, ki je imel smrtonosno oblast, to je hudiča, in odrešil tiste, ki jih je strah pred smrtjo vse življenje vklepal v sužnost." Jezus sam pa pravi: "Vaše srce naj se ne vznemirja. Verujete v Boga, tudi vame verujte! V hiši mojega Očeta je veliko bivališč. Če bi ne bilo tako, ali bi vam rekel: Odhajam, da vam pripravim prostor?"

Jezus torej obljublja nebesa. Česa bi se torej bali.

Tretja stvar, ki jo je Jezus naredil na križu:

3. ZLOMIL JE SATANOVO MOČ, KI NAM JE KVARILA ŽIVLJENJE.

Življenje je težko. Za vse se moramo boriti. To zato, ker smo v kozmični vojni med Bogom in hudičem. Bog je veliko močnejši, a hudič se upira in bori. Te posledice čutimo tudi mi. Hudič sovraži vse, kar Bog ustvari. Satan namreč ne more ustvariti nič. On samo sprevrže, pokvari, uniči, zlorabi, a nič ne more na novo ustvariti. Satan sovraži tudi mene, ker me je Bog ustvaril. Ker ne more do Boga, se loti mene. Ker hoče prizadeti Boga, se loti nas. Hoče nas zмести in pokvariti in brez tega, kar se je zgodilo na križu, nimamo nobene šanse proti satanu. Je veliko močnejši in pametnejši od nas, lahko nas prevara na razne načine, potre, užalosti, prepriča, prestraši, ... Brez Boga smo nemočni.

Ironično je, da je satan misli, da je zmagal, ko je Jezusa spravil na križ. A s tem je izgubil. Satanova ideja je, da se red vzpostavi z nasiljem, a Božja resnica je močnejša. Pravi red se vzpostavi z ljubeznijo. In ko je Jezus na križu vzdihnil, da je izpolnjeno, dokončano, je hudič pomislil, da je Bog pokončan, a je kmalu spoznal, da je z njim konec. Kajti uničen bo.

Satan nas hoče premagati na dva načina. Zanimati ga ali se preveč ukvarjati z njim, oboje je neumno, ker satan uporablja dve metodi: skušnjava in obsodba. Obe prihajata skozi naše misli. Skušnjava je, ko nas hoče zamamiti iz prave poti na pot samouničenja, ki nas bo prizadela in pa obsodba, ko nam šepeta, da nisem nič, nepomemben, da sem zguba, ko mi laže, kako so imeli tisti, ki so me zaničevali prav, ... Satan vedno laže.

Kako to deluje: preden naredim kaj slabega, mi satan prišepetuje, ko me skuša: to ni nič takega, vsi to počnejo, torej minimalizira dejanje, h kateremu me skuša, kot da ta greh ni tako velik ali pomemben. A takoj, ko greh naredim, začne dejanje maksimalizirati. Obsoja me, češ, da sem naredil nekaj najhujšega, neodpustljiv greh, zato me Bog ne bo nikoli blagoslovil. Gre od minimaliziranja k maksimaliziranju, od skušanja k obsodbi.

Na križu nam je Jezus dal moč, daje vsakodnevne pozitivne misli, da se upremo skušnjavi in da zavrne obsodbo. Pavel pravi Korinčanom: "Znašli ste se le pred človeško preizkušnjo, Bog pa je zvest in ne bo dopustil, da bi bili preizkušani čez svoje moči, ampak bo ob preizkušnji tudi omogočil izhod iz nje, da jo boste mogli prestati." Bog hoče, da zmagam. Zato mi daje moč. Ustavim lahko tudi tok negativnih idej o meni, ki nenehno prihajajo v moje misli. Kološanom Pavel piše: "Razorožil je vladarstva in oblasti ter jih javno izpostavil, ko je v njem slavil zmago nad njimi. Naj vas potemtakem nihče ne obsoja ..." Če je Kristus za nas plačal polno ceno na križu in če je vse v nebesih izbrisano, nima smisla, da verjamem satanovim obtožbam. Če me ima Bog neizmerno rad, tako, da celo lastnega Sina za nas žrtvuje, nima nobenega smisla, da verjamemo

hudiču, ki nam dopoveduje, kakšna nula smo, kako smo nepomembni, zgube in pokvarjeni. Seveda še delamo narobe, a vse je že plačano in poravnano. Dokončano je, izpolnjeno. Satan več nima moči nad nami. Odrešeni smo krivde.

4. NA KRIŽU JE JEZUS USTANOVIL DRUŽINO, KI SE IMENUJE CERKEV.

Ta družina je sestavljena je iz vseh ljudi, ki sprejmemo Božjega Sina za Odrešenika in se imenuje Cerkev ter bo obstala na veke. O Cerkvi smo govorili na veliki četrtek, rojstni dan Cerkve. Dovolj je, da rečemo, da je odrešenje za vse, da ni nihče izključen in da je vsak, kdor želi, rešen.

5. JEZUS ME JE ODREŠIL ENKRAT ZA VSELEJ.

On mi zagotavlja rešitev za vedno. Pismo Filipljanom: "Prepričan sem, da bo on, ki je začel v vas dobro delo, to delo dokončal do dneva Kristusa Jezusa." V to smo lahko prepričani. On je to delo dokončal in dokončano bo v nas, ko se bomo ponovno srečali z Jezusom Kristusom pred sodnim stolom. Ne moremo biti ne-rešeni, ko smo enkrat odrešeni, to pa zato, ker smo rešeni po zasluženju Jezusa Kristusa in Njegovo delo je dokončano, enkrat za vselej. Ker nismo rešeni glede na to, kar mi naredimo, ampak kar je naredil Jezus Kristus in njegovo delo je TETELESTAI, DOKONČANO, IZPOLNJENO. Naše odrešenje je bilo dokončano pred 2000 leti.

Pavel piše Efežanom: "Z milostjo ste namreč odrešeni po veri, in to ni iz vas, ampak je Božji dar." To ni naša ideja, ampak je božja. On nas je odrešil z milostjo, če verujemo. Moramo mu zaupati in mu dovoliti, da to naredi tudi v nas. To je dar, ki si ga ne zaslužimo, zato se imenuje milostni dar. Odrešenje je Božji dar, ker nas Bog neizmerno ljubi. Mi temu ne moremo ničesar dodati, popraviti, izboljšati. Kot da bi šel v Pariz v Louvre in hotel še nekaj popraviti na Da Vincijevi Mona Lizi. Neumnost. Nimamo več kaj izboljšati, popraviti. Nič ne moremo še dodatno storiti, da bi si zaslužili, kar je Jezus dokončno storil na križu, kar je izpolnil. Vse je naredil. Nič več ni potrebno. To moramo v veri le sprejeti. Da je odslužil kazen. Odplačal dolg. Izbrisal zadolžnico naše krivde. Prelomil satanovo moč nad nami. Seznam, kaj vse je naredil, dokončno izpolnil, se še kar vleče.

Kdor išče duhovnost, Boga, resnico, se sprašuje, kaj naj naredi, da bo rešen. Katere vaje naj dela, katero duhovnost naj živi, kakšne molitve naj moli, katera dobra dela, da bo rešen. Človek, ki išče, se sprašuje, kaj naj naredi, da si bo zaslužil odrešenje. Odgovor je: prepozen si. VSE JE ŽE NAREJENO. Jezus te je že odrešil. Vse je naredil. Dopolnjeno je. Ti to samo sprejmi. Ko obhajaš bogoslužje, moliš, prejemaš zakramente, samo sprejemaš že izvršeno dejstvo, delo, ki ga je Jezus izvršil na križu. Vse je že narejeno, predaj se temu dejstvu in sprejmi, da je Jezus zate umrl. To je Božja milost. Bog te namreč tako ljubi, da je nase prevzel vse, kar bi sicer moral ti plačati.

V evangeliju beremo tako: "Moje ovce poslušajo moj glas; jaz jih poznam in hodijo za menoj. Dajem jim večno življenje; nikoli se ne bodo pogubile in nihče jih ne bo iztrgal iz moje roke." Temelj, gotovost, na kateri lahko gradimo svoje življenje je v nečem, kar nam nikoli ne more biti odvzeto. Če bomo zaupali v svojega fanta, dekle, moža, ženo, denar, zdravje, zdravnika, družino, znanje, politiko, moč, ... vse to lahko in tudi bomo nekoč izgubili. Lahko izgubimo celo pamet ali življenje in tudi to bomo izgubili, a odrešenja ne moremo več nikoli izgubiti, ker je že dokončano in je že tukaj in noben nam ga ne more odvzeti. To je dobra novica.

Jezus je torej na križu:

- Odslužil zame kazen in odplačal moje dolgove, tako, da niti na nebeškem računu ni več mojih dolgov.
- Premagal strah pred smrtjo, ker On gradi dom zame tam gori, prav zdaj.
- Zlomil satanovo moč nad mojim življenjem, ker se sedaj z Njegovim Duhom lahko uprem skušnjavam in zavrnem obsojanje.
- Ustvaril družino, Cerkev, kjer smo vsi povezani in ta družina mi nudi podporo in ljubezen.
- Zajamčil, zagotovil moje odrešenje, ki mi ne bo nikoli več odvzeto.

Teh 5 stvari mi daje upanje in gotovost, da lahko izgubim vse na tej zemlji, a mi ne bo nič hudega, ker me nič ne more ločiti od njegove ljubezni. Njegova ljubezen do mene je največja gotovost, ker je dokončna, izpolnjena, ker jo je uresničil do konca na križu.